

Hlavné tvrdenia:

1. K prvému žalobnému dôvodu Komisia uvádza, že takéto zdanenie podľa jej názoru znevýhodňuje osoby, ktoré sa rozhodnú opustiť územie Portugalska, keďže sa s týmito osobami zaobchádza odlišne ako s osobami, ktoré toto územie neopustia. Komisia sa domnieva, že odklad zdanenia ziskov generovaných výmenou obchodných podielov by nemal byť vyhradený pre prípady, keď si daňovník zachová bydlisko v Portugalsku, a nevzťahovať sa na prípady, keď daňovník preniesie svoje bydlisko do iného členského štátu alebo do niektorého zo štátov Dohody o EHP. Rozlišovanie, ktoré článok 10 CIRS v tomto smere ponecháva v platnosti, je teda nezlučiteľné s článkami 21 ZFEÚ, 45 ZFEÚ a 49 ZFEÚ, ako aj s článkami 28 a 31 Dohody o EHP. Okrem toho by ochrana daňových pohľadávok vyplývajúca z očakávaných ziskov mala byť zabezpečovaná v súlade so zásadou proporcionality zavedenou judikatúrou Súdneho dvora. V tomto spore sa Komisia domnieva, že portugalská právna úprava ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie sledovaných cieľov účinnosti daňového režimu, a že v tejto úprave by malo byť uplatnené rovnaké pravidlo bez ohľadu na to, či si fyzická osoba zachováva bydlisko na území Portugalska alebo nie.
2. V súvislosti s druhým žalobným dôvodom Komisia tvrdí, že zvýhodnenie priznané článkom 38 CIRS by vzhľadom na článok 49 ZFEÚ a článok 31 Dohody o EHP nemalo byť vyhradené pre prípady, keď spoločnosť prijímajúca aktíva má sídlo alebo skutočné vedenie v Portugalsku. Podľa Komisie by Portugalsko malo uplatniť rovnaké pravidlo bez ohľadu na to, či má právnická osoba, na ktorú boli aktíva a pasíva prevezené, sídlo alebo skutočné vedenie na území Portugalska, alebo inde. Z rovnakých dôvodov, ako dôvody uvedené v prvom žalobným dôvodom, sa Komisia domnieva, že článok 38 CIRS ide na nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie sledovaných cieľov účinnosti daňového režimu. Podľa Komisie nesmie k zdaneniu daňovníkov, ktorí využijú slobodu usadiť sa tým, že výmenou za obchodné podiely v podniku-nerezidentovi prevedú aktíva a pasíva do zahraničia, dochádzať skôr, ako k zdaneniu daňovníkov, ktorí takúto transakciu uskutočnia s podnikom-rezidentom v Portugalsku.

**Odvolanie podané 18. novembra 2014: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. proti
uzneseniu Všeobecného súdu (šiesta komora) z 3. septembra 2014 vo veci T-113/11,
Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Európska komisia**

(Vec C-519/14 P)

(2015/C 016/31)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (v zastúpení: M. Loschelder, V. Schoene, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Holandské kráľovstvo, Nederlandse Zuivelorganisatie

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor

— zrušil napadnuté uznesenie a nariadenie Komisie (EÚ) č. 1122/2010 z 2. decembra 2010, ktorým sa do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení zapisuje názov [Gouda Holland (CHZO)]⁽¹⁾,

— subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu,

— zaviazal Komisiu na náhradu nevyhnutných trov konania odvolateľa v konaní o žalobe a v odvolacom konaní.

Odvolyacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod: Všeobecný súd sa domnieva, že žalobca nemá záujem na konaní, pretože napadnuté nariadenie obsahuje ujasnenie, že názov „Gouda“ je generický. Sporná formulácia v napadnutom nariadení je však len tautologická. Na rozdiel od toho, čo sa domnieva Všeobecný súd, by zrušenie napadnutého nariadenia z tohto dôvodu poskytlo členom výhodu zakladajúcu záujem na konaní. Z tohto dôvodu by žaloba mala byť prípustná. Z toho istého dôvodu by mala byť aj dôvodná. S ujasnením by totiž holandskí navrhovatelia súhlasili. Z tohto dôvodu Komisia konala nesprávne tým, že napriek tomu neuskutočnila ujasnenie.

Druhý odvolací dôvod: Žalobca uviedol, že jeho členovia v minulosti dovážali do Holandska mlieko, ktoré sa tam mohlo spracovať na syry Gouda alebo Edam a pravdepodobne sa na syry Gouda alebo Edam aj spracovalo. Všeobecný súd z toho neodvodil záujem na konaní. Toto tvrdenie je totiž vecne nesprávne. Všeobecný súd tým skreslil akty, pretože prednes je správny. Podľa Všeobecného súdu žalobca svoju námietku a svoju žalobu nepodal v prospech „výrobcov mlieka“. Aj v tomto prípade ide o skreslenie aktov, pretože námietka bola podaná v prospech členov žalobcu v rozsahu, v akom spracovávajú mlieko (mlieko predané do Holandska by bolo spracovaným mliekom) a predávajú mlieko alebo syr.

Tretí odvolací dôvod: Všeobecný súd sa domnieva, že zamietnutie námietky neodôvodňuje vlastný záujem žalobcu na konaní. Námietka totiž z právneho hľadiska nebola námietkou žalobcu ale námietkou Spolkovej republiky Nemecko. To pri platnosti základného nariadenia č. 510/2006⁽²⁾ nezodpovedá právnemu stavu, a o tejto otázke týkajúcej sa základného nariadenia Všeobecný súd na rozdiel od toho, čo tvrdí, tiež ešte nerozhodol. Medzi základným nariadením č. 510/2006 a predchádzajúcim nariadením, nariadením (EHS) č. 2081/92⁽³⁾, existujú rozdiely, ktoré Všeobecný súd nezohľadnil a ktoré vedú k tomu, že v každom prípade pri platnosti základného nariadenia majú namietatelia, akým je žalobca, vlastné práva vyplývajúce z námietky.

Štvrtý odvolací dôvod: Všeobecný súd odmieta tvrdenie žalobcu, že modrá CHZO pečat Európskej únie poskytuje holandským výrobcom výhodu v hospodárskej súťaži oproti členom žalobcu. Nie je to pravda. Výhoda v hospodárskej súťaži existuje a odôvodňuje záujem členov žalobcu na konaní a na zrušení napadnutého nariadenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 317, s. 22.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. EÚ L 93, s. 12).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. ES L 208, s. 1; Mim. vyd. 03/013, s. 4).

Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 17. októbra 2014 – Európska komisia/Rumunsko, vedľajší účastníci konania: Estónska republika, Holandské kráľovstvo

(Vec C-405/13)⁽¹⁾

(2015/C 016/32)

Jazyk konania: rumunčina

Predseda veľkej komory Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 260, 7.9.2013.
